

[Kofod-Svendsen]

ningen er grænseoverskridende, og så må vi have nogle generelle tiltag, og dér ønsker jeg, ligesom andre ordførere var inde på, at vi virkelig får formuleringer i den nye traktat, som giver mulighed for, at disse opgaver løses i EF-sammenhæng, og dermed at EF kan arbejde for, at hele Europa vil få et bedre miljø. Det må være et af de klare krav, vi må stille til det, der kommer ud af regeringskonferencerne. Det, der indtil nu er besluttet, og det, der foreligger i de sidste formandskonklusioner, synes jeg er lidt magert. Dér må vi hæve ambitionsniveauet.

Så har vi en formulering, ligeledes i det luxembourgske formandskabs papir, om den fælles mønt. Dér tror jeg, det er vigtigt, at vi får præciseret, hvad der er forudsætningerne for, at vi får den økonomiske og monetære union. Og skal vi gå over til en fælles mønt, så forudsætter det en ny beslutning med en efterfølgende folkeafstemning. Jeg tror, det er vigtigt, at vi også får dette præciseret så klart som muligt.

Så vil jeg sige lidt om sikkerheds- og forsvarspolitik. Dér er det selvfølgelig udgangspunktet for os, at det er NATO, vort forsvarssamarbejde hører hjemme i.

Jeg vil tilføje, at i formandskonklusionerne fra topmødet i Rom den 14.-15. december 1990 nævnes nogle væsentlige ting om den fælles sikkerhedspolitik, nemlig at det, man i første omgang skal tage op, er våbenkontrol, nedrustning og beslægtede emner, CSCE-spørgsmål, visse forhold, der drøftes i FN, herunder fredsbevarende aktioner og økonomisk og teknologisk samarbejde på våbenområdet, koordinering af våbeneksportpolitikken, ikke-spredning.

Her er jo en række utrolig vigtige sikkerhedspolitiske emner; lad os nu fokusere på at få dem løst, på virkelig at få gjort noget ved at begrænse våbeneksporten, på at få en våbenkontrol- og nedrustningspolitik, så vi ikke bare snakker om det. Her er nogle opgaver for EF at tage op, og satses vi på at fastholde NATO som udgangspunkt, som det sted, hvor vores forsvarspolitik hører hjemme, så mener jeg, at vi fint – med den base – kan tage disse emner op.

Hvis vi også kan få et styrket samarbejde på disse områder, så vi ikke én gang til oplever, at der bliver eksporteret våben til nye Saddam Hussein'er, så mener jeg også, at EF på dette område vil løse en overordentlig vigtig opgave.

Med disse ord vil jeg slutte med at sige, at vi helt kan tilslutte os den dagsorden, som vi er medforslagsstillere til.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Debatten har i høj grad kredset om de mere overordnede perspektiver i de samarbejdsstrukturer, der begynder at tegne sig, og det synes jeg vi kan være tilfredse med. Der er endnu så mange uafklarede spørgsmål, at det ikke ville være rimeligt at blive mere konkret, men det har været nyttigt at se på de mere overordnede principper.

Flere har også været inde på de forskellige andre samarbejdsmuligheder, der tegner sig. I den forbindelse kan jeg nævne, da jeg tror, at det vil have interesse, at den tyske udenrigsminister Genscher og jeg mødtes i Rostock for en uge siden, den 22. oktober, hvor vi blev enige om, at vi i fællesskab må virke for et stærkere samarbejde specielt mellem landene ved Østersøen. Hovedformålet skal være, at Østersøområdet bliver et nyt kraftigt økonomisk vækstcentrum. Vi sendte en fælles erklæring ud, hvor vi skrev, at vi vil indbyde til en konference imellem alle Østersølandenes udenrigsministre her i København, og den konference vil formentlig finde sted i begyndelsen af marts til næste år.

Med henblik på at lægge det fremtidige samarbejde her i mere faste rammer vil vi fra dansk side foreslå de andre Østersølande, at vi opretter et Østersøråd bestående af landenes udenrigsministre, og det kan så virke som en koordinerende ramme for samarbejdet på en lang række områder af fælles interesse, f.eks. økonomisk bistand til reformlandene, kultur, miljø, infrastruktur, energibesparende foranstaltninger, og man kan selv fortsætte listen. Den kan blive lang, for der tegner sig her ganske spændende perspektiver for de fremtidige forhold imellem Østersølandene i vores hjørne af Europa, hvor det er vigtigt for Danmark at udnytte de muligheder, vi har for at spille en både aktiv og konstruktiv rolle.

Men som det også klart er fremgået af debatten, så er kernen i den fremtidige europæiske samarbejdsstruktur EF, og en hel del af debatten er gået på spørgsmålet om, hvorvidt EF engang i fremtiden skal udvikle en forsvarsdimension.